

Здравейте мили дечица!

Отдавна не съм ви разказвал приказка, но то на тия години изсмивачите нямат много време за приказки. Ама ето, днес ще ви разкажа една едновременно миризлива и ухаеща приказка, в която се разказва за доброто и лошото.

Имало един човек, който живеел живота си, съдейки нещата в него като добри и лоши.

„Добър ден беше днес – преценявал деня той – не като вчера, лош та отвратителен.“

Или, „баси отвратителния човек! Баща му такъв добряк, а той отврат!“

Така живеел човекът, и животът му бил низ от добри и лоши неща. Живеел в свят където лошото винаги пречело на доброто, а доброто не било достатъчно за да го направи щастлив.

Срещнал го един ден Бог на улицата, точно когато оня с погнуса заобикалял едно голямо лайно на тротоара, и чул мислите му: „какви са тия изроди дете серат на тротоара, бе дейба маймуните му дейба!“.

И решил Бог да му даде урок.

Взел Бог лайното и на сутринта го изпляскал точно на пътеката пред жилищния блок на човека.

Излиза човекът за работа, тръгва по натрошените плочки на пътеката, които отдавна не забелязвал, че са

натрошени, и докато погледът му шарел напред да избере по-здравите за стъпване плочки, що да види – едно голямо лайно, същото като вчерашното, изплюскано на средата на пътеката. Спрял се в погнуса човекът и решил да мине през горичката в ляво, откъдето пътя до спирката бил много по-дълъг, но поне не така миризлив, като онова пред него.

На връщане от работа, човекът пак минал през горичката, и на пътеката проверил дали лайното си е все още там. Там си било.

На другата сутрин, той отдалече се взрял за лайното на пътеката, но кой ще изчисти такова отвратително лайно? – там си било, все така миризливо и отвратително.

Вечерта пак минал през горичката, но този път не се и сетил да погледна за лайното на пътеката.

На сутринта без и да се замисли, човекът тръгнал през горичката.

А пътят през горичката бил толкова красив! Вековни дървета, храсти, цветя, птички пеят, ухае на свежо... Макар и много по-дълъг, пътя от там се харесал на човека, и той дори почнал да излиза по-рано за работа, та да има време да се наслади на красотата на природата.

Било сухо и горещо лято.

Знойните лъчи на слънцето като във фурна изпичали лайното, и понякога човекът усещал лошата миризма,

но я усещал като, както му казват в изкуството, „контрапункт“ на приятния, свеж аромат на гората, в чиято прохлада бързал да се потопи.

Минал месец, минали два, и една нощ страхотна буря се извила над панеления блок на човека.

На сутринта слънцето отново окъпало с мека топлина пътеката пред блока, и човекът преди да завие към горичката, погледнал напред и що да види, лайното го нямало. Бурята го била отмила и наторила с него цепнатините между натрошените плочки.

„Я да мина по прекия път, че го забравих вече.“ – помислил си човекът, и напреко набързо прецапал между локвичките и разклатените плочки, който му пръскали вода под крачолите.

Вечерта пак по пътеката се върнал, че бързал за вечеря с жената и децата.

На другата сутрин, окъсниял човекът пак минал по пътеката и така забравил за пътя през горичката.

Така той се върнал на стария и по пряк път, докато един ден що да види, ново, съвсем прясно лайно на пътеката!

Замислил се човекът докато минавал покрай него, но този път мисълта му не била в отвратителното лайно, а в горичката през която щял да мине на сутринта.

„Какво нещо е животът – помислил си той. Една буря може да отмие най-доброто нещо в живота ти.“

И не си мислел за лайното, а за хубавия път през горичката, която бурята отмила от живота му, отмивайки лайното от пътеката.

На сутринта човекът минал покрай Бог, който бил поседнал на една пейка в горичката.

„Добро утро, старче – поздравил той. – Как е живота?“

„Добре е, добре е – отвърнал Бог – Ето седя си тук и размишлявам за доброто и лошото.“

Човекът се спрял и се усмихнал щастлив, че има своя отговор на това умуване:

„Няма по-добро нещо – казал той – от едно лайно, изсрано на правилното място.“

Та това е приказката за доброто и лошото, мили дечица.

И сега да не тръгнете да помагате на хората като им серете на пътя!

Оставете тази работа на Бог, а вие го правете там където няма да пречите на никого.

Айде, до следващата приказка.